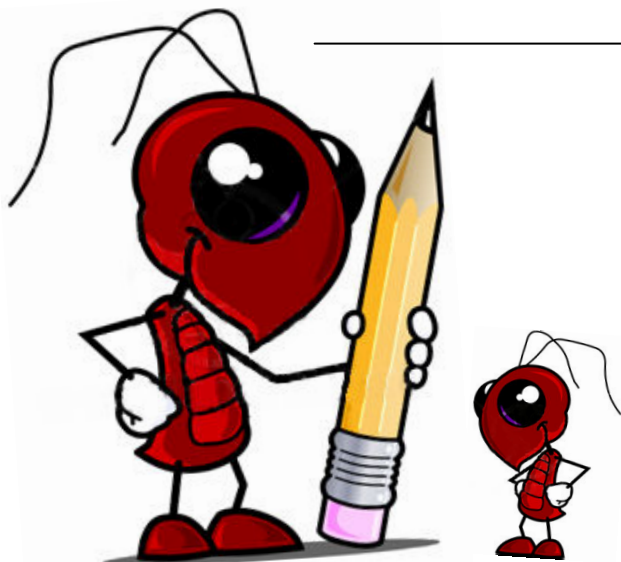

APRÍL / 2011

MRAVENISKO

číslo 8 ■ ročník 1.

*Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA*

www.szsbykalska.sk

*Tlačená verzia časopisu vychádza vďaka
dobrovoľnému finančnému príspevku
spoločnosti ESET, s r.o.*

*a rodičov detí
triedy Ants.
Ďakujeme !*

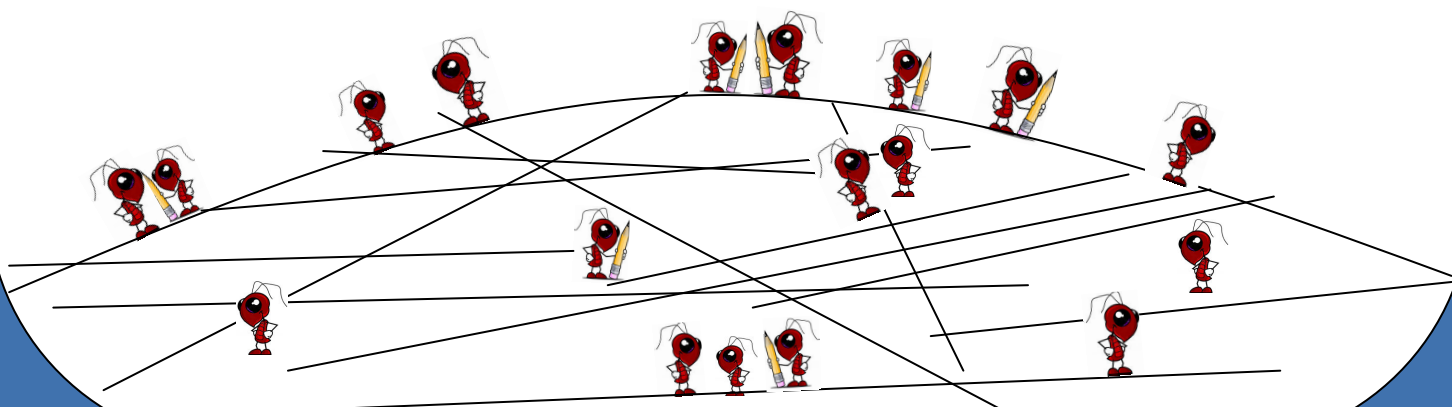
V TOMTO ČÍSLE:

NÁVŠTEVA SHMÚ

ROZHOVOR S KRISTÍNKOU

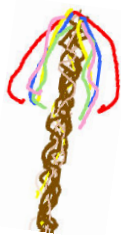
ZAJAC POĽNÝ

KOMIKS

OBSAH / PRÍHOVOR

- Správy o počasi 3
- Moja knižka 5
- Hokej 7
- Pavúky 10
- Vlado 11
- Komiks 12

Milí čitatelia,

všetko okolo nás vonia a kvitne. Zelenej farby všetkých odtieňov pribúda. Do školy už ráno nechodíme po tme a poobede nás slnko láka von, nadýchať sa čerstvého jarného vzduchu. Veru tak, je tu jar! A spolu s ňou prichádza mnohými dievčatami obávaný a chlapcami očakávaný Veľkonočný pondelok. Tradície hovoria, že chlapci by v tento deň mali dievčatá poliať vodou a vyšibať korbáčom, aby boli po celý rok zdravé a krásne. Dievčatá by im mali za odmenu ponúknuť stužku na korbáč, niečo dobré pod zub a to posledné najtypickejšie – kraslice. O Veľkej noci sa zachovalo veľa rýmovačiek. Napríklad takáto:

*Už sa blíži, už sa blíži Veľkonočný pondelok,
už sa vajcia obliekajú do farebných košieľok.
Ej, krúťte sa, kolovrátky, ej, krúťte sa, praslice!
Už sa vajcia obliekajú, by z nich boli kraslice.*

Chlapi a chlapci podľa obyčaje mali pri šibaní naporúdzi nejaký veľkonočný vinš. Malý prieskum na internete ukázal, že okrem tých tradičných, si ľudia vymýšľajú aj svoje vlastné vinšovačky. Neznamená to, že by mali nahradiť tie tradičné, ktoré patria ku klenotom malej ľudovej slovesnosti, cez ktoré máme možnosť nahliadnuť ako kľúčovou dierkou do života našich predkov. Ale niektoré z nich sú skutočne vydarené – posúďte sami:

Vinšujem vám veľa vody, vážené velekrásky, voda vylepší vám vizáž, vyženie vírusy, vyhladí vrásky. Vám viťúzi, vinšujem veľa vajíčok vo vreci, veľa vitality, vôľu vykonať veľké veci. Všetkým veľa veselosti, včul' vám vravím vážne: vytrvať vo vážnosti vraždí vaše vášne.

Okrem zábavy a oddychu vám redakcia Mraveniska praje všetkým veselé a príjemné prežitie veľkonočných sviatkov!

Kristína Holúbková

REDAKCIA

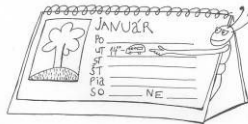
Šéfredaktorka: Viera Dršková
Grafická úprava: Miroslav Rapant
Jazyková korektúra: Magdaléna Krchlíková

Prispievatelia: Adam Bečvarov, Beáta Bellušová, David Bobek, Jakub Čačo, Šimon Dančiak, Tereza Golianová, Laura Herbecová, Branislav Hitzinger, Oliver Karvay, Gregor Kočan, Samuel Kostúr, Matej Konečný, Laura Kupková, Laura Isabel Lešová, Lukáš Lipka, Leonard Mohňanský, Júlia Moncmanová, Šimon Nahálka, Samuel Novák, David Ormandy, Oliver Pučík, Emma Sekulová

Spolupracovali: Soňa Lesáková a Ivana Repová

Obálka a fotografie: Miroslav Rapant

AKCIE MESIACA

AKO VZNIKAJÚ SPRÁVY O POČASÍ

Na začiatku marca sme boli druháci na exkurzii v Slovenskom hydrometeorologickom ústave (SHMÚ). Informácie pre druhákov dost' náročné, ale učivo o počasí máme vo vlastivede. Značky, ktorými sa zapisuje počasie, už poznáme. Niekoľko dní vopred sme dostali domácu úlohu – pozerat' správy o počasí a vypracovat' úlohy v pracovnom liste zamerané na túto tému. Na druhý

deň sme svoje zápisy čítali. Na exkurzii sme už trochu vedeli, o čom nám rozprávajú. Dozvedeli sme sa veľa o meraní počasia. Nasledujúce vyjadrenia svedčia o našej dobrej pamäti, no sem-tam nezodpovedajú tomu, čo sme naozaj počuli. Ucelený obraz o exkurzii si však dokonale vytvoríte.

2. marca sme boli na exkurzii v SHMÚ. Cestovali sme trolejbusom. Mali sme krásny výhľad na Kamzík, televíznu vežu a na veľkú časť Bratislavy. Keď sme tam prišli, museli sme chvíľu čakať na schodoch. V SHMÚ je aj meteorologická stanica – záhradka s prístrojmi na merania počasia, napríklad na meranie teploty vzduchu a na meranie zrážok. Keď prišiel pán, ktorý tam pracuje, išli sme spolu s ním do obrovskej miestnosti. Ujo nám vysvetlil, ako zaznamenávajú počasie a ako sa výsledky merania posielajú do iných štátov. Po tom všetkom, nás teta zaviedla do záhradky, kde boli všelijaké prístroje. Videli sme veľké teplomery aj ombrograf, aj prístroje, ktoré merajú tlak snehu, vody a dokonca aj vetra! Niektoré prístroje boli elektrické, takže keby sme sa toho dotkli, tak sa to pošle do počítača a potom by mohlo byť falošné počasie !!! Takže pozor! Ale potom by sme už museli ísť.

1. skupina: *Šimon N., Júlia M., Emma S., Gregor K., 2. A.*

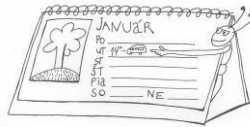
Dozvedeli sme sa, že musia vypočítať tlak vzduchu, aby sme vedeli, aké bude počasie a vznikne predpoveď počasia. Správy o počasí sa posielajú z krajiny do krajiny zakódované číslami, lebo z čísel to vie vylúštiť aj iná krajina. Potom pospájajú miesta s rovnakým tlakom vzduchu čiarami, tie sa nazývajú izobary. Potom, keď tie mapy majú poskladané, tak ich dajú do počítača. Najviac sa nám páčilo, ako sme pozerali

informácie v počítači a ako nám ten ujo hovoril pri stole všelijaké zaujímavosti. Na mape a na počítači nám ujo vysvetlil, čo všetko musia ľudia, ktorí tu pracujú, robiť. Potom sme sa išli pozrieť do záhradky, kde boli všelijaké prístroje, ktoré sa používajú na meranie vzduchu. Teta nám ukazovala všelijaké teplomery, ktoré boli zavreté v skrinke. V záhradke boli všelijaké prístroje: termograf, výparomer, zrážkomer, hydrograf a merač bleskov. Bol to veľmi pekný výlet.

2. skupina: *Matej K., Lukáš L., Oliver P., David O., 2. A.*

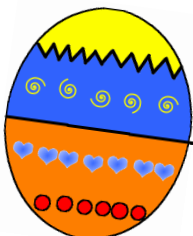
AKCIE MESIACA

Každá meteorologická stanica má svoj číselný kód, ktorý koluje medzi všetkými meteorologickými ústavmi. Tie kódy sú prísne tajné. Sú potrebné na to, aby meteorológovia a meteorologičky vedeli, z ktorej meteorologickej stanice im posielaajú informácie o počasi, pretože v rôznych krajinách hovoria rôznymi jazykmi. Z číselných kódov vedia pracovníci zistiť, či je tam tlaková výš alebo tlaková níz. V strede tlakovej výše nie sú oblaky, a ak aj nejaké sú, tak iba veľmi málo. Naopak, v strede tlakovej níze je oblakov veľmi veľa. Tam, kde je tlaková výš, je teplý front, ktorý sa zakresľuje do mapy červenou, naopak, v tlakovej níze je studený front, ktorý sa označuje modrou. Keď studený front „dobehe“ teplý, vytvoria oklúzny front, ktorý sa onedlho rozpadne. Ujo nám ukazoval na počítači záznamy z Venuše. Keď si sa pozrel z okna, videl si krásny výhľad. Boli sme sa pozrieť aj v záhradke, kde boli všelijaké meracie prístroje. V záhradke bola prezentačná búdka, do ktorej sa išlo po schodíkoch a vo vnútri boli teploměry, vlhkomer a iné malé prístroje. Vedľa nej bola taká istá búdka, ale už v nej neboli prístroje na ukazovanie, ale merali a zaznamenávali nimi naozajstné počasie. Majú aj špeciálne prístroje, ktoré zaznamenávajú búrku, oblačno, že bude pršať atď. Boli tam prístroje veterné a vodné a aj na meranie zimy a tepla pod zemou. Prístrojom na meranie vzduchu, ktorý sa volá ombrograf, sa meria len od 1. 4. do 31. 10. Mali tam aj merač počtu bleskov pri búrke. A ešte výparomer pod zemou. Má malú priehlbinku, ktorá mala asi 8 cm.

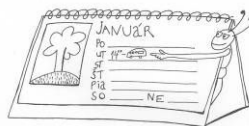
3. skupina: **Branislav H., Laura H., Šimon D., Laura K., Samuel K., 2. A.**

Každá stanica má svoj satelit. Zaujímavé bolo, ako nám ujo ukazoval v počítači záznamy z družice. Bolo to v budove na druhom poschodí. Tlaková výš sa na mape označuje červenou farbou a tlaková níz modrou farbou. Stred tlakovej výše sa označuje písmenom *V* a stred tlakovej níze sa označuje písmenom *N*. Existujú tri druhy frontov. Studený front, teplý front a oklúzny front. Týmito farbami sa zaznačujú izobary. V tlakovej (*N*) níze býva zamračené, dažde, búrky alebo v zime sneží. V tlakovej *V* (výši) sú skôr protiklady, napríklad je slnečno, je teplo, občas pár oblakov, niekedy bez mraku. Na mape môžete vidieť aj fialovú – oklúzny front. Je to ako ľahký príklad: $V + N =$ oklúzny front. Teda ak studený front „dobehe“ teplý, vznikne oklúzny front, ktorý sa skôr či neskôr rozpadne. V záhradke sme videli: termograf, hydrograf, prezentačnú búdku, merač bleskov pri búrke, ďalej prístroj, ktorým sa meria do akej hĺbky je zamrznutá zem. Na streche budovy je prístroj na meranie sily a smeru vetra aj ombrograf, ktorým sa meria, každý rok až od 1. 4. do 31. 10. Boli tam aj také košíky, do ktorých napršalo – zrážkomery. A tiež bazén, do ktorého napršalo a potom sa merala para – výparomer. Dozvedeli sme sa, že najnižšia teplota bola nameraná v Bratislave v minulom storočí, bolo to -41°C . A najvyššia na Slovensku pred štyrmi rokmi v Hurbanove, bolo to $+40,3^{\circ}\text{C}$.

4. skupina: **Laura I. L., Adam B., Leonard M., Oliver K., Samuel N., 2. A.**

AKCIE MESIACA

MOJA KNIŽKA

My prváci čítame nielen zo šlabikára, ale objavujeme aj svet detských knižiek. Minulý piatok sme si do školy priniesli knižky, ktoré čítame doma a hovorili sme o nich svojim spolužiakom. Čítali sme meno autora, ilustrátora, názov knihy, vymenovali sme hlavné postavy príbehu a prečítali krátky úryvok. Zahrali sme sa aj na ilustrátorov a titulné strany našich knižiek sme nakreslili. Naše výtvyry si môžete pozrieť na výstavke pred triedou Dots.

OLIVER UŠIAČIK, USILOVNÝ PRVÁČIK

Pred pár dňami skončil marec – mesiac knihy. My v triede Dots sme si tento mesiac pripomenuli na našej triednej akcii, ktorá sa volala Moja knižka. Ivanka nám povedala, aby sme si priniesli do školy knižky, ktoré doma čítame a pripravili si o nich krátku prezentáciu. Doma sa každý naučil meno autora a ilustrátora, názov knižky, vymenovať hlavné postavy a niekoľkými vetami porozprávať o príbehu. Keď nastal ten deň, všetky deti mali na laviciach knižky. Ivanka povedala, aby sme si pri prezentácii nemrmlali pod nos, ale pekne nahlas rozprávali tak, aby nám všetci rozumeli. Moja knižka sa volala „Oliver ušiačik, usilovný prváčik“.

V knižke som nenašiel meno autora, ale viem, že ju prerozprávala Mária Ďuričková. Prezentácia sa mi vydarila. Pekné boli všetky knižky, ale najviac sa mi páčila Jurkova, lebo bola vtipná. Jurko čítal smiešny úryvok o dievčatku, ktoré si namočilo do medu nos. Potom sme kreslili obal knižky.

David Bobek, 1. D

DREVENÝ TATO

V marci sme v našej triede rozprávali o knižkách. Moja knižka sa volala „Drevený tато“ a napísal ju známy spisovateľ pre deti a mládež Tomáš Janovic. Ilustrovala ju Martina Matlovičová. Je to knižka o neposlušných dcérach jedného taty. Teší ma, že sa páčila viacerým spolužiakom, ale najviac Jurkovi. Aj mne sa páči, preto som si ju vybrala na prezentáciu. Som so sebou spokojná. Všetky knižky boli veľmi zaujímavé, najviac ma upútala Paľkova knižka o koníkovi. Nakoniec sme kreslili obrázky, ktoré sú na obaloch našich knižiek. Teraz nám visia na výstavke pred triedou.

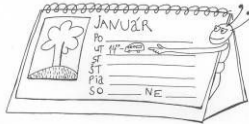
trieda Dots

Tereza Golianová, 1. D

AKCIE MESIACA

KALIDOSKOP – VEDECKÁ HRAČKA

31. marca sme boli na interaktívnej výstave Kaleidoskop – vedecká hračka. Hneď, ako sme vošli dnu, nám jeden ujo všetko vysvetlil, čo tu uvidíme. Pri prvom stole bola hračka, ktorá znázorňovala skutočný obraz v UFO disku, kde sa na podložke zobrazovala červená črievička. Newtonove zrážky – bolo päť oceľových guľiek zavesených na lankách, a keď niekto do prvej drgol, rozhojdala sa posledná. Zaujímavá bola hračka s odstredivou silou. Boli to dve matičky. Keď sa rozhojdali, druhá sa začala pomaly hojdať a prvá pomaly zastavovala. Na výstave bola aj pokladnička zlodějka. Mala tvar kocky. Na jednej strane bolo vidieť do jej vnútra, na hornej stene bola dierka na vhadzovanie peňazí. Keď som do nej vhodil peniaze a pozrel som sa do okienka – to okienko bola jedna sklenená stena pokladničky - nevidel som tam ani jeden peniaz. Potom som zdvihol vrchnú stenu a peniaze som našiel na čiernej šikmej stene vo vnútri. Úžasný bol panáčik, ktorý schádzal po rebríku. Stačilo ho len položiť hore na rebrík a on po ňom zliezol tak rýchlo, že som sa nestihol ani čudovať. Zaujímavý bol telefón z kelímkov. Boli to dva kelímky spojené šnúrou. Hralo sa s ním tak, že jeden človek do jedného niečo hovoril a niekto iný mal ten druhý na uchu a počúval hovoriaceho. Bolo tam ešte veľa ďalších hračiek, môžete sa o tom dozvedieť na webovej stránke našej školy, kde píšeme o našich akciách.

Šimon N., Branislav H., 2. A

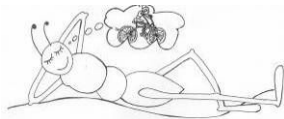

APRÍL

- 3. – 15. 4. – tvorba 8. čísla časopisu Mravenisko
- apríl – Deň Zeme – prezentácia prírodovedných projektov – Dots
- 27. 4. – Deň Zeme – Pohybujú sa plazením – Ants
- 30. 4. – návšteva divadelného predstavenia Narodil sa chrobáčik, SND – Ants

Viac sa o aprílových akciách našich tried sa dozviete v budúcom čísle.

ZÁĽUBY

TANEC

Mám rada kreslenie, spievanie, veľmi rada sa hrávam. Mojou najväčšou záľubou je tanec. Tancujem od malička. V škôlke sme mali tanečný krúžok, na ktorý som sa vždy veľmi tešila. Od piatich rokov navštevujem Základnú umeleckú školu na Háľkovej ulici, tanečný odbor. Tancujeme dvakrát do týždňa. Na hodinách tanečnej ma najviac baví všetko!!! Mlynské kolá, piruety, poskoky, skákanie cez švihadlo, tanečné zostavy. Pani trénerka je veľmi milá, volá sa Martinka. Hovorí, že sa venujeme tanečnej príprave. Preto nás učí rôzne tanečné prvky z klasického, ľudového aj moderného tanca. Neskôr sa môžeme rozhodnúť, akému tancu sa budeme venovať. Mne sa páči moderný tanec. Rada by som raz tancovala v tanečnom súbore.

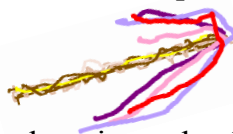

Beáta Bellušová, 1. D

HOKEJ

Volám sa Jakub. Som žiakom I. D triedy. Vo voľnom čase trénujem hokej. Robíme tam všelijaké možné cvičenia. Trebárs prekážkové dráhy alebo slalom, korčuľovanie vzad. Najviac ma bavia zápasy. Najradšej útočím. Mám rád, keď strieľam góly. Najviac sa mi podarilo dať 10 gólov za jeden zápas, a tak sme ten zápas vyhrali. Tréningy mávame trikrát do týždňa: v stredu, v sobotu a v nedeľu. Zápasy a turnaje bývajú cez víkend. Naš klub sa volá HOBA – Hokej Bratislava. Máme dvoch trénerov. Po tréningu si vždy zakričíme: „Dnešnému tréningu trikrát hurá!“ A ešte: „Kto neskáče, nie je Hoba!“ Najťažšie z celého tréningu je prezliekanie a vyzliekanie. Mám oblečených 10 kusov výstroja a hokejku. Som veľkým obdivovateľom Žiga Pálfyho. Aj ja by som chcel hrať hokej tak dobre ako on. Hokej som začal trénovať preto, lebo na tréningy chodila moja kamarátka Maťka, ale teraz to robím hlavne preto, že ma hokej naozaj baví.

Jakub Čačo, 1. D

KLAVÍR

V jednom konci medveď bručí, v druhom spieva sláviček, medzi nimi prepletá sa veľa, veľa pesničiek. Čo je to? Je to môj obľúbený hudobný nástroj – klavír. Klavír je klávesový hudobný nástroj. Klávesnica sa skladá z bielych a čiernych klávesov. Ich stláčaním vytvára klavirista tóny. Ako úplne malý som dostal detský klavír. Bola to moja obľúbená hračka. Teraz sa už druhý rok učím hrať na piáne. Veľmi mi v tom pomáha Nika. Dvakrát v týždni so mnou cvičí prstoklad a cvičenia z nôt. Naučil som sa niektoré ľudové pesničky. Keď počujem melódiu, ktorá sa mi páči, skúšam ju zahrať podľa seba. Povinné cvičenia ma veľmi nebavia, najradšej mám, keď môžem hrať podľa vlastnej fantázie. Hovorí sa tomu improvizácia. Raz by som chcel zložiť vlastnú melódiu a možno aj pesničku. Ale to musím ešte veľa cvičiť.

Samuel Kostúr, 2. A

ROZHOVOR S KRISTÍNKOU

Milá, usmievavá vždy prichádza k nám do triedy s novým nápadom. Do školy chodí len v niektoré dni, učí nás aj veľkáčov. Učí etickú výchovu a na každej hodine robí s nami nejakú zaujímavú aktivitu. Špeciálna pedagogička a psychologička – Kristína Holúbková.

Odkiaľ pochádzaš? Chodila si do našej školy?

Pochádzam zo severu Slovenska. Narodila som sa v Žiline, tam som aj chodila do základnej školy. Moja škola sa veľmi podobala na tú vašu – spomínam si na pani učiteľky, ktoré pre nás radi pripravovali nové cvičenia, takže učenie bolo pre mňa naozajstné dobrodružstvo a tiež si spomínam, že pani riaditeľka mojej základnej školy rovnako ako naša pani riaditeľka Majka tiež pre nás robila pokusy s vybuchujúcou sopkou!!

Aká si bola, keď si bola druháčka ako my?

Keď som bola druháčka, trápila som sa s krasopisom, ktorý mi absolútne nešiel. Veľmi rada som čítala. Vydržala som čítať celé hodiny, až kým mi súrodenci násilím nezhasli lampu. Okrem toho som veľmi rada lozila po stromoch – dokonca som si pri tom niekoľkokrát roztrhla sukňu. S chlapcami som vonku hrávala *cé-čka* a s dievčatami sme skákali gumu. Ale úplne najlepšia vec na mojich druháčkových časoch bola, že som bola členkou trojčlenného pátracieho tímu. Ďalšími členmi boli moji najlepší kamoši z paneláku Maťo a Marek. Spoločne sme objavovali skryté miesta a objasňovali sme záhady našej pivnice.

Akú si mala obľúbenú hračku? Máš ju odloženú dodnes?

 Gogo, sedí na policičke mojej starej detskej izby dodnes a stále ho mám veľmi rada. Gogo je látkový šašo, s ktorým som sa často rozprávala, keď

som mala zlý deň, bolo mi smutno alebo keď ma niekto nahneval. Je to môj *spoluputovateľ* životom, dostala som ho presne v ten deň, keď som sa narodila. Gogo sa volá preto, že slabiky go-go, boli prvé, ktoré som vedela povedať.

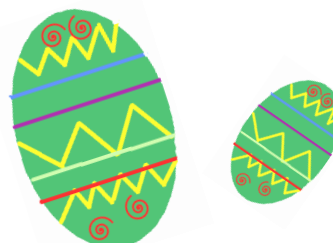

Veľmi pekne kreslíš. Aké auto vieš nakresliť?

Od traktora až po Ferrari. Aké máš rád? Viem aj obožiteľníka - to je auto, ktoré môže chodiť po suchu aj po vode :o) Pri kreslení sa hlavne netreba báť! To sa mi na vás, mravce, veľmi páči, že vy sa kresliť nebojíte a vaše obrázky sú krásne!

Okrem nás učíš aj veľkáčov. V ktorých triedach učíš? Akú prácu robíš ešte okrem učenia?

Okrem Bodiek a Mravcov učím spoločne s Magdou Krchlíkovou vo veľkáčskej triede Elks. Okrem učenia je mojou úlohou dávať spolu s Magduškou Peškovou pozor na to, či sa všetkým žiakom a učiteľom v triede dobre darí a či sú tam spokojní. Ak sa ukážu nejaké ťažkosti v učení,

ROZHOVOR

či v kamarátstvach, snažíme sa spoločne so žiakom či žiačkou, jeho rodičmi a pani učiteľkou alebo pánom učiteľom nájsť takú cestu, aby sme ťažkosti prekonali. Naším pracovným heslom je, že keď sa chce, tak všetci žiaci môžu byť úspešní.

Čo je na tvojej práci najzaujímavejšie a najpríťažlivejšie?

Teší ma stretávať sa so žiakmi a učiteľmi, ktorí majú chuť pracovať a tešiť sa z výsledkov svojej práce. Zaujímavé je však stretávať sa aj so žiakmi a učiteľmi, ktorí nemajú chuť do práce a tak sa nemôžu ani tešiť z jej výsledkov. Odjakživa som totiž bola detektívny typ (pozri odpoveď číslo 2) a v tejto práci ma baví pátrať po stopách *nechuti* k učeniu sa či ku škole. Samozrejme, ak narazím na správnu stopu, je potrebné vymýšľať a plánovať, ako by bolo možné vzťah ku škole a k učeniu podporiť.

My sa na hodinu etickej výchovy vždy tešíme. A ty? Myslíš si, že sme dobrá a poslušná trieda?

Na hodiny etickej výchovy sa teším stále viacej a viacej. Mám celú horu hier a aktivít, do ktorých sa spoločne pustíme. Pravdou je, že sú dni, keď ste neposední a mne je ľúto, že nám v šume ujde veľa vašich dobrých nápadov, super komentárov a presných postrehov. Stále častejšie sa mi však z etiky odchádza s pocitom, že sme odviekli dobrú prácu. Myslím si, že ste vynikajúca trieda, veľmi silný kolektív a najviac si na vás cením vašu chuť do práce a zmysel pre humor.

Čo rada robíš vo voľnom čase? Venuješ sa nejakému športu?

Vo voľnom čase rada kreslím, čítam, chodím do divadla a na koncerty, ale aj na chalupu s kamarátmi a po horách s batohom. Pohyb mám rada, od malička som chodila s mojim otcom behať a rada si idem zabehať aj dnes. Som skôr vytrvalý bežec na dlhé trasy než rýchly bežec na krátke trasy. Rada cvičím tai-chi a posledných pár rokov sa učím tancovať argentínske tango.

Aké jedlo máš najradšej? Vieš ho aj sama uvariť?

Mám veľmi rada špenát, lebo sa po ňom cítim ako Pepek Námorník. Chutia mi ryby, najradšej mám lososa. Mám rada čiernu čokoládu s orieškami a všetky tvarohové koláče s hrozičkami. Varenie nie je moja silná stránka, ale snažím sa zlepšovať a učím sa variť podľa nových receptov. Môj nový jarný recept je bryndzová nátierka s cibuľkou.

Blíži sa Veľká noc. Aké zvyky a tradície sa zachovali u vás doma?

Keď sa povie Veľká noc, napadne ma vééééé, veľa vody. Dievčatá sa musia prezliecť z mokrého oblečenia aspoň trikrát. Chlapci a chlapi si upletú korbáče, a keď dievčatá vyšibú, dostanú na korbáč každý po stužke. Za odmenu si môžu vybrať maľované vajíčko a dať si údené mäsko s chrenom. Obyčajne ideme na Veľkú noc s celou rodinou a veľa kamarátmi na chalupu, kde sa prvú polku dňa polievame a šibeme a druhú polku dňa varíme a jeme.

Ďakujeme za rozhovor!

Otázky pripravili Adam Bečvarov a Samuel Kostúr, 2. A

O PRÍRODE A ZVIERATÁCH

PAVÚKY

Pavúky žijú vo všetkých suchozemských prostrediach, v tropických pralesoch, v pivniciach aj v jaskyniach. Poznáme okolo 40 000 druhov pavúkov. Pavúky majú osem nôh aj osem očí. Ich telo pozostáva z dvoch častí – hlavohrude a bruška. Po bokoch úst majú pár jedovatých zubov. Všetky pavúky sú dravé. Jed používajú na znehybnenie alebo usmrtenie koristi. Na človeka ním neútočia. Len 35 druhov má jed, ktorý dokáže zapôsobiť aj na človeka. Známy je napríklad jed čiernej vdovy, s ktorou sa môžeme stretnúť aj v Európe. Niektoré pavúky lovia do siete. Aj medzi pavúkmi sú obry. Tým najväčším na svete je obria tarantula. Pochádza z Južnej Ameriky a meria až 30 centimetrov. Dokáže si pochutnať aj na menšom vtákovi. Vedeli ste, že pavúk ročne zožerie až 2 000 kusov hmyzu? Zbaví nás nepríjemných múch a komárov. Aj pavúky sú lovené. Na jedálnom lístku ich majú mnohé vtáky, plazy aj škorpióny.

David Ormandy, 2. A

ANGLICKÝ KRKOŠPANIEL

Anglický krkošpaniel je veselý spoločník, bezstarostný a športový. Toto pôvodne poľovné plemeno potrebuje veľa pohybu, predovšetkým vtedy, ak zbožňuje potravu – teda, ak veľa žerie. Miluje lesy, polia, lúky a hlavne vodu. Je neunaviteľný! Spájajú sa v ňom inteligencia, добрota a preľiakanosť. Je verný a výborný strážca. Tiež je šikovný pracovný pes a obľúbený spoločník. Potrebuje neustály kontakt s človekom, na ktorom je citovo závislý. Mal by byť chovaný tam, kde ho milujú. Odvdáči sa nekonečnou láskou, lebo on miluje ľudí a spoločnosť.

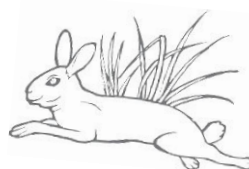

Oliver Pučík, 2. A

ZAJAC POĽNÝ

Zajac poľný je cicavec. Žije na poliach, prípadne v lesoch. Zajac vie rýchlo bežať. Pri úteku vie vyskočiť až jeden meter. Zajac má predné nohy kratšie ako zadné. V prednom odtlačku má päť prstov a v zadnom štyri. Keď hopká, kladie zadné nohy pred predné. Zajac nemá podzemný brloh ako králik, má plytké ležovisko vo vyššej tráve. Jeho uši sú dlhé, pohyblivé, často sklopené, nie vztýčené ako u králik. Citlivý nos mu umožňuje rozoznať nebezpečenstvo. Oči sú na bokoch, preto vidí ďaleko a dobre. Zajac je bylinožravec. Živí sa trávou a bylinami, ktoré potom vylúči – trus. Častejšie vychádza za súmraku ako cez deň. Je tichý a samotársky a pri vystrašení píska.

Laura Kupková, 2. A

A VŠELIČO INÉ ...

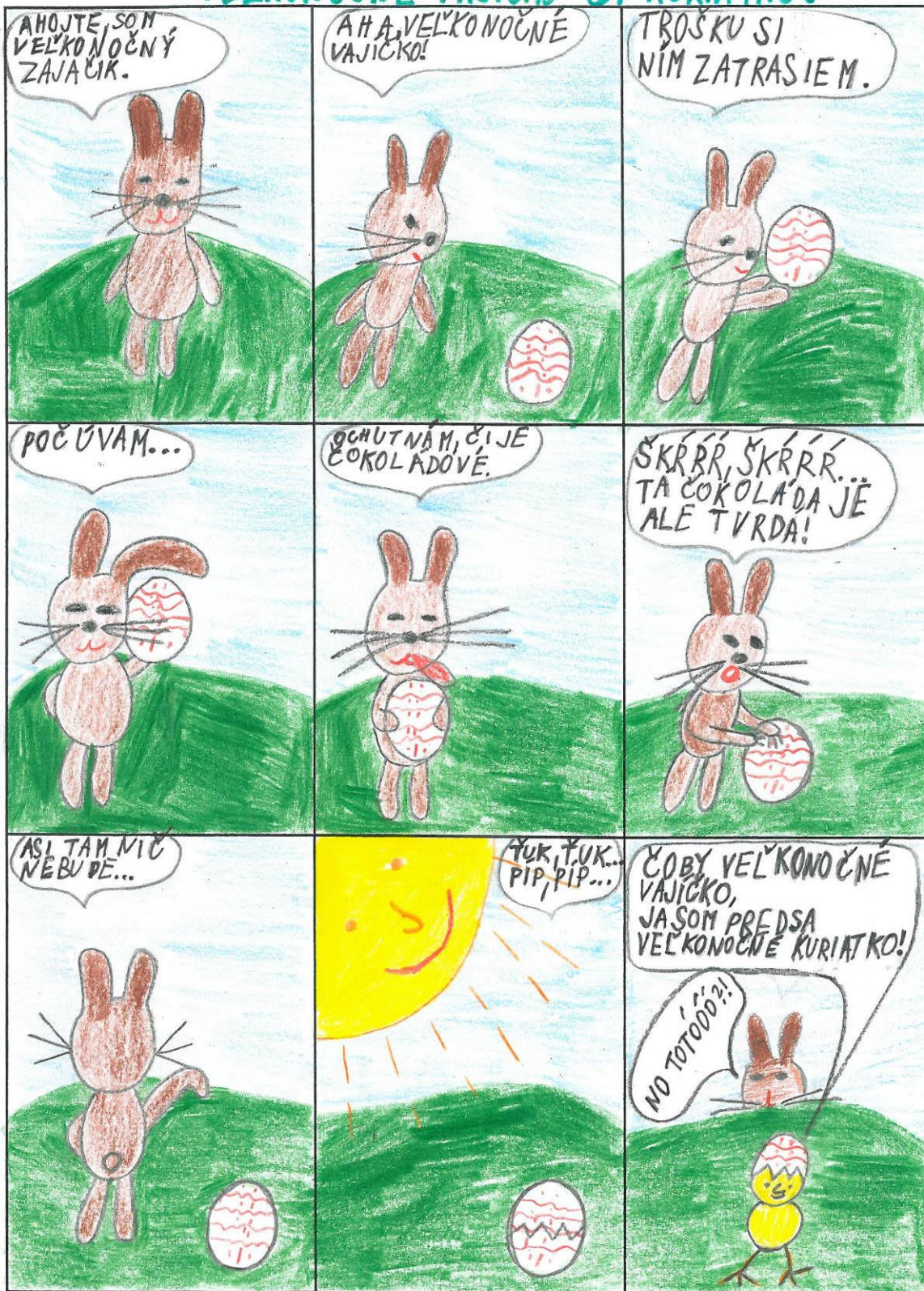

Vlado je tiež náš učiteľ (originálne hodnotenia bez korektúry).

Vlado nás učí telesnú výchovu a trávy s nami čas v školskom klube. Prichádza do školy okolo 9,30 hod. V piatok s ním mávame aj výtvarnú. Vymišľa všelijaké nápady a zaujímavé hry. Je s ním veľa zábavy. Vlado má vždy pre nás pripravené hry. Je milý a veľmi trpezlivý. Je prísny ale dobrý. Vlado má modré oči a šedočierne vlasi. Vlado je menší ako Vierka. Má fúzi. Vlado má priesvitné okuliare. Niekedy je veľmi vtipný. Chodí s nami na prechádzky. Vlado je veľmi dobrý vo futbali a pexese. Vlado je super.

VEĽKONOČNÉ VAJÍČKO ČI KURIATKO?

MAŤKO KONEČNÝ